

Den foreslåede regel vil samtidig sikre, at pengeinstitutterne ikke af denne årsag kommer i en interessekonflikt, når de rådgiver kunden i forbindelse med låneoptagningen. Der er således i dag en risiko for, at hensynet til muligheden for at få styrket pengeinstituttets kapitalberedskab via et salg af aktier eller garantbeviser kommer til at overskygge hensynet til kunden.

Der indføres ikke et egentligt forbud mod, at et pengeinstitut sælger aktier eller garantbeviser til en kunde, der har optaget et lån i instituttet, hvilket bl.a. skyldes, at et sådant forbud ikke ville kunne håndhæves i praksis. Et pengeinstitut vil således ikke altid kunne vide, at et køb af dens aktier eller garantbeviser finansieres via penge lånt i det pågældende institut. Det vil således være mulighed for, at kunden optager et blancholån i en bank og derefter benytter dette lån til at købe aktier i banken via en netbank.

Den foreslåede bestemmelse forbyder således, at pengeinstituttet af egen drift tilbyder lånefinansiering til køb af egne aktier og garantbeviser.

Til nr. 2

Forslaget omfatter alle finansielle virksomheder, herunder pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Forslaget har til formål at begrænse størrelsen af de variable lønde i bestyrelsesmedlemmers og direktørers aflønning set i forhold til den faste grundløn inklusive pension.

Det vil fortsat være muligt at anvende variable lønde, dog kun op til 50 pct. af den faste grundløn inklusive pension. Hermed vil det fortsat være muligt at indgå incitamentsordninger med direktionen, blot således, at de variable dele udgør en mindre del af den samlede aflønning.

Ordningen vil alene omfatte aftaler om variable lønde, som indgås efter lovens ikrafttræden. Allerede indgåede aftaler om variable lønde vil således kunne fortsætte indtil udløb af den pågældende aftaleperiode. Eksisterende incitamentsordninger må ikke forlænges eller fornyes.

Det bestemmes i *stk. 2*, at der ved variable lønde forstås f.eks. bonusordninger, resultatkontrakter og lignende ordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd. Variable lønde kan f.eks. være afhængige af udvikling af virksomhedens aktiekurs eller af nærmere anførte regnskabstal. Variable lønde vil således blandt andet omfatte bonusordninger og aktieoptionsprogrammer.

Oprensningen i *stk. 2* er ikke udtømmende, og alle typer af variable lønde er omfattet af forslaget.

Med *stk. 3* bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler.

Med den foreslåede *§ 77 b* indføres en pligt for formanden for bestyrelsen i et pengeinstitut eller et realkreditinstitut til at redegøre for aflønningen af virksomhedens direktion. Redegørelsen skal indgå som et led i formandens beretning på den ordinære generalforsamling eller i sparekasser i repræsentantskabet. Formålet med kravet er, at generalforsamlingen eller repræsentantskaber i alle finansielle virksomheder skal forholde sig til direktionens aflønning.

Redegørelsen skal indeholde oplysninger om den faste løn samt de overordnede retningslinjer for incitamentsaflønning (omfattende enhver variabel aflønning), herunder betingelserne for at optjene og få til delt bonus, tantieme og/eller aktiekursrelaterede incitamentsordninger m.v. samt for pensions- og fratrædelsesordninger og andre fordele. Oplysninger om forholdet mellem henholdsvis den faste løn, incitamentsaflønningen og de øvrige elementer i aflønningen, skal ligeledes fremgå.

Af bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår, samt hvordan den påtænkes fulgt i det indeværende samt følgende regnskabsår.

Bestemmelsen indeholder alene en pligt til at redegøre for aflønningen for direktionen samlet og for bestyrelsen samlet. Det vil være op til virksomheden at beslutte, om den vil oplyse om aflønningen på enkeltperson-niveau.

Til nr. 3

Penge- og realkreditinstitutterne løser en væsentlig opgave i samfundsøkonomien, hvorfor offentligheden bør have mulighed for at få et indblik i penge- og realkreditinstitutternes finansielle styrke. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at penge- og realkreditinstitutter fremover skal offentliggøre opgørelsen af deres individuelle solvensbehov samt et eventuelt højere individuelt solvenskrav fastsat af Finanstilsynet.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om institutternes offentliggørelse af deres individuelle solvensbehov og eventuelt individuelle solvenskrav. Det er tanken, at det ikke kun er resultatet af opgørelsen, men også en beskrivelse af, hvordan instituttet er kommet frem til det individuelle solvensbehov, der vil kunne offentliggøres. Reglerne skal vedrøre pligten til offentliggørelse, undtagelser hertil, offentliggørelsesformen samt tidspunktet for offentliggørelse og mulighed for udsættelse. Undtagelser kan for eksempel være, hvor offentliggørelse kan medføre uforholds-